

Különleges gólyahír érkezett

ÁSZÁR Az erdészeti is segít, hogy életben maradjanak

A Vértesi Erdő Zrt. Kisbéri Erdészetiéhez két hónappal ezelőtt, november közepén jutott el az a különleges hír, hogy Ászáron, a Jászai Mari Általános Iskola előtti nedves réten gólyák látnak napközben; időnként fel is repül az iskola kéményére.

Az iskola igazgatója, dr. Lunkné Nyuli Márta és egy tanárnő az erdészethez fordult tanácsért: milyen módon segíthetnék a madár túlélését a téli hónapok során? A Vértesi Erdő Zrt. munkatársai szívesen nyújtottak segítséget. Az egészséges gólyának a folyamatos etetése bizonyult a legfontosabb feladatnak. Az erdészeti az etetéshez szükséges

táplálék beszerzését és helyszínre szállítását, Menyhárt Lászlóné Magdi néni helyi lakos pedig a gólya rendszeres etetését, gondozását vállalta. Az idős néni szorgalmas és lel-

■ **Még a madártani szakértők sem találtak „praxisuk során” hasonló esettel**

kes munkája, valamint feltehetően a gólya étkezési elvárásainak megfelelő táplálékának biztosítása következtében mostanra már négy gólya várja a kis fehér vödörrel naponta pontosan érkező nyugdíjas aszszonyt.

A Nemzeti Park madártani szakértője – aki előzetesen tanácsaival támogatta a gólyák megmentésének ügyét – miután megtudta a gólyák számának örvendetes szaporodását, elmondta, hogy hasonló esettel még ő sem találkozott. A Vértesi Erdő Zrt. munkatársai az enyhe idő ellenére is folytatják a madarak további táplálék-kiégésztését.

Mindannyian, akik aggodalommal figyelték a megkedvelt gólyák fennmaradását, bíznak abban, hogy talán valamelyik nyárra az iskola kéményét választják fészkelőhelynek, mint ahogy azt évekkal ezelőtt, az öreg iskolánál is tették. ■

Teelő gólyák Ászáron. A Vértesi Erdő Zrt. Kisbéri Erdészetéhez jutott el az a különleges hír, hogy Ászáron, a Jászai Mari Általános Iskola előtti nedves réten gólyát látnak napközben. Az egészséges gólyának a folyamatos etetése bizonyul most a legfontosabb feladatnak.

riport: bemutatjuk

Ászáron telet KELE és három társa

SZTÁRGÓLYÁKAT kényeztet a falu apraja-nagyja

Novemberben 4 gólya költözött az ászári iskola mellé. Örömmel fogadják a nyugdíjas takarító néni reggelijét, napközben a gyerekekkel barátkoznak, este pedig egy horgász hívja meg őket halvacsorára.

Magdi néni a madarak védőangyala

IMÁDJÁK ŐKET a gyerekek

Épp a félévi bizonyítványosztás napján érkezünk az iskolába, emiatt a szokásosnál is nagyobb az izgalom. A szünetben a környezetismeret szakkör tagjai az aulában a hideg ablakhoz nyomják az orrukat, úgy figyelik a pipiskedve sétáló kelepelő szárnyasokat. Akik négyen vannak.

„Igazából csak az egyik a miénk, az a legkisebb, a legszürkébb, amelyik kicsit lemaradt. Szívesen nekiadnám az uzsonnámat, de nem lehet, mert akkor éhes madarak” – magyarázza a negyedik osztályos Csendes Liliána. „Igen, mert az a kicsi október

A szokatlanul enyhe időben nem keltek útra az ászári gólyák

végén szokott ide az iskolához, a másik három pedig a téli szünet előtt csatlakozott hozzá” – mutatja Garas Fanni. Barátnője, Németh Anna fogadkozik, ha nagy lesz, állatorvosnak tanul majd, mert beteg gólyákat akar gyógyítani. Ránézünk Annára, látjuk szemében az elszántságot. És hiszünk neki. Aztán a többiek, Gábos Lilla, Gálos Lukács és Pacsics Lilla egymás szavába vágva meséli, hogyan szaladtak minden szünetben Márta nénihez, a környezetismeret-szakkör vezetőjéhez, hogy elújságot, ha feltűnt az iskola udvarán a gólya. Eközben a hosszú csőrű, előkelő társaság módszeresen ellenőrzi az iskola melletti lapályoson a gyepet.

BESZÉLGETÉS a gólyákkal

Megvizsgálunk minden fűszálát, ennielót keresnek. Bezzeg reggelente, amikor a jól ismert macónadrágjában feltűnik Magdi néni, és hozza a fagyasztott csirkét, félreteszik a méltóságukat, és szaladnak az asszonyhoz, mint a tyúkok. Ő pedig kedvesen beszél hozzájuk, faggatja őket, éhesek-e. És úgy dobja eléjük a húst, hogy mindegyiknek egyformán jusson. Muszáj

HOGYAN KELL JÓL SZERETNI?

„Óriási pedagógiai haszna van annak, hogy Kele és három társa az iskolánkban vendégeskedik – véli dr. Lunkné, Nyuli Márta iskolaigazgató, a környezetismeret-szakkör vezetője. – A felelősségtudat fejlesztésén kívül a gyerekek a gólyák gondozásával megtanulják tisztelni, jól szeretni az állatokat.”

A környezetismeret-szakkör tagjai óra után meglátogatják a madarakat

pontosan célolni, különben a hosszú csőrűek mohón felkapkodják egymás elől az ennielót. „November óta nincs nekem se vasárnap, se karácsony, se ünnepnap. Minden reggel 7 után jövök a gólyáimhoz az iskola elé a csirkehússal. Imádják – bizonygatja Magdi néni. – 17 évig voltam az iskolában takarító, amíg nyugdíjba nem mentem. De ma is bejárok oda, én gondolom a virágokat. És most a gólyákat. Jóska bácsitól, a kisbéri erdészeti mérnökétől kapjuk a csirkét. Arra kért, mindig ugyanabban az időben vigyem a reggelit, mert ezek a madarak nagyon érzékenyek ám! Ha három napig nem esznek, annyira elgyengülnek, hogy nem tudnak felszállni. Akkor pedig semmi

sem védi meg őket a kóbor kutyáktól és a ragadozóktól. Nem emlékszem ilyen enyhe télre, mondta is a Jóska bácsi, hogy 8 másik gólyát is látott a falu túlsó végén. Őket is szeretettel látjuk, talán ideszoknak majd.”

CICÁKKAL osztognak a halon

A gólyák pedig meghálálják a törődést. Nem félnek a gyerekektől, igaz, csak annyira közelíthetők meg, amennyire ők hagyják. Az iskola tőszomszédságában lakik Somogyi Balázs és felesége, Aliz. A férfi szívesen horgász, a kisbéri Park-tóban hemzseg a ponty, a keszeg és a kárász. Október végén Balázs is felfigyelt a kertje vé-

gében bókászó gázlómadarakra. Elhatározta, hallal eteti őket. A horgász délután négy óráig dolgozik, amint hazaér, első dolga, hogy a mélyhűtőben tárolt pontyot a szürke vödörbe szeleteli, majd hátraballag vele a kert végébe, hogy vendégül lássa a madár csapatot. Azok messziről kiszűrjék a szürke vödört, repülnek az ingyen lakomához. „A feleségem az első alkalommal páriszival kínálta őket, de túl finnyásak voltak, azt nem eték meg. Bezzeg a gépsonkából repetáztak volna – mondja mosolyogva Balázs. – Mostanában inkább nem is eszünk pontyot, csak jusson a madaraknak. De ha nem elég gyorsak, a macskáim viszik el előlük a finom falatokat.” Becsöngetnek. Az utolsó gyerek is eltűnik a tanteremben, a gólyák mintha tudnák, lomha, lusta szárnyacsapásokkal a magasba emelkednek. A futballpálya felé veszik az irányt, majd köröznek kicsit a környező házak fölött, és leszállnak az iskola udvarán. Kényeskedve bókászhatnak a kosárlabdapályán, tollászkodnak kicsit a kapuk előtt, aztán kelepelni kezdenek. Pont, mint akik otthon vannak.

VIRÁG MÁRTON

Balázs pecás, a fogás mostanában a gólyáké